

C/2023/1317

30.11.2023

**Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Sąd Najwyższy Norwegii
w dniu 22 czerwca 2023 r. w postępowaniu karnym przeciwko MH**

(Sprawa E-6/23)

(C/2023/1317)

W dniu 22 czerwca 2023 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 22 czerwca 2023 r., w którym Sąd Najwyższy Norwegii (*Norges Høyesterett*) zwraca się do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej w postępowaniu karnym przeciwko MH w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy art. 5 ust. 1 lub art. 6 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że obywatelowi państwa trzeciego pozostającemu w związku małżeńskim z obywatelem EOG, który skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się, przemieszczając się wraz z obywatelem państwa trzeciego do innego państwa EOG niż państwo EOG, którego obywatelstwo posiada ten małżonek, przysługuje prawo wjazdu i pobytu w państwie pochodzenia małżonka przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy, nawet jeżeli obywatel państwa trzeciego w okresie poprzedzającym zawarcie związku małżeńskiego został trwale wydalony z państwa pochodzenia małżonka zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do obywateli państw trzecich?
2. Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 jest twierdząca: Czy art. 32 dyrektywy 2004/38/WE ma zastosowanie potencjalnie przez analogię w sytuacji opisanej w pytaniu 1, w taki sposób, że organy krajowe państwa wjazdu mogą zażądać, aby obywatel państwa trzeciego złożył wniosek o uchylenie zarządzenia o wydaleniu, zanim osoba ta będzie mogła wjechać do tego państwa?
3. Czy art. 36 dyrektywy 2004/38/WE lub inne zobowiązania wynikające z prawa EOG ograniczają możliwość nakładania przez państwa EOG sankcji za naruszenie krajowych zarządzeń o wydaleniu w sytuacji opisanej w pytaniu 1, a jeśli tak, to w jaki sposób?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.